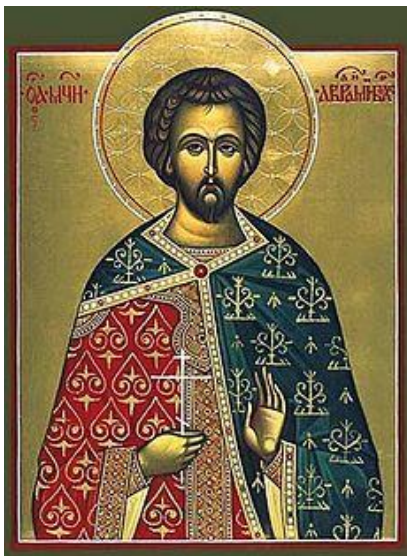

СВ. МЪЧЕНИК АВРАМИЙ БЪЛГАРСКИ

Според житието на св. Авраамий, което се пази само в руски преписи, той не бил руснак, а човек, говорещ „друг език“. Житиеписецът му предполага, че е от волжските българи, погинал за християнската си вяра си във Волжска България, наречен е от руските християни Български.

През 1229 г. той доплувал по река Волга с кораб, натоварен със стока, до столицата на България (волжска), наричана Болгар Великий, а в руските летописи известна като Велик град. Българите (мюсюлмани), видели голямото богатство на Авраамий и след като разбрали, че не е руснак, което значи, че няма да получи помощ нито от другите руски търговци, които живеели в столицата на България, нито от суздальските князе, които защитавали своите поданици, го арестували.

Може би са го сметнали за отстъпник на вярата и законите на техните бащи, а и също така се страхували, че и други техни сънародници може да го последват в Христовата вяра, която той с желание проповядвал. Решили да върнат Авраамий в исляма или да го убият. Много дни подред се опитвали безуспешно да го накарат да се отрече от Христос. След словесното насилие се опитали да го накарат да се отрече с ласкателства. Но свети Авраамий не се поддал и на ласкателствата – той без страх изповядвал Христос, истинския Бог и проклетел Мохамед и тяхната вяра. Опитали се да му забранят да проповядва и го заплашили с мъчения, но Христовият изповедник не им се поддал – оставил всичко, отказал се от всичко и предпочел да умре за Христос. Първо, нечестивците, го обесили с главата надолу, след това на 1 април 1229 г. го посекли на мястото, което е известно и до днес по преданието – на верста и половина от селището Успенско, близо до бившата столица Болгар Велики, в една малка малка горичка, където е изкопан кладенец със студена като лед вода. Християните, руснаци, които по това време били в Болгар по търговски дела, взели тялото на мъченика и го погребали в християнското гробище на Великия град. Божието наказание върху безбожните мъчители на свети Авраамий не се забавило – в града станал голям пожар (къщите по това време били дървени), изгорял половината град, а впоследствие другата половина се запалвала периодично. От града останали много

малко къщи, а и от намиращата се стока останало малко количество. Почти цялата изгоряла. Това бедствие връхлетяло безбожниците заради невинно пролятата кръв на Христовия мъченик Авраамий.

На гроба на светия мъченик започнали да се случват чудеса, които послужили като повод за неговото почитане.

Не минало и година, на 9 март 1230 г. мощите на свети Авраамий били пренесени в славния град Владимир на Клязма. Светият благоверен велик княз Георги Всеволодович,

епископът Митрофан с клира и духовенството, княгинята с децата и целият народ излезли извън града на една верста да посрещнат мощите. Светите мощи били положени в женския Княгинински манастир в църквата „Успение на Пресвета Богородица“, където са и днес.

При пренасянето на мощите на свети Авраамий във Владимир и полагането им в мощехранителницата ставали множества чудотворни изцелявания.

Заради татарските нашествия във Владимир се налагало монахините многократно да крият от враговете мощите на светия мъченик – сестрите, по всяка вероятност, са крили мощите в гробницата под страничния Благовещенски олтар на Успенския храм. Когато опасността преминавала, мощите се вадели отново на показ, но неизвестно защо не в главния храм, а в страничния, каменен, Благовещенски олтар. Капакът на мощехранителницата бил спуснат, а върху него бил изобразен светият мъченик. През 1711 г. мощите били пренесени в главния Успенски храм и били положени до северната страна на дясната колона и според жаланията на миряните можели да бъдат отваряни. Тържествата по пренасянето били в Неделя на разслабения, същевременно светите мощи били преместени от стария дървен ковчег в нов. В края на XVIII в. започнало събирането на средства за сребърен обков на мощехранителницата на Божия угодник, а през 1806 г. честните му мощи били положени в новата мощехранителница - облицована със сребърен обков, над който бил поставен позлатен дърворезбован балдахин.

До мощите, в специален шкаф, се съхраняват железните вериги, които според преданието, са принадлежали на светия мъченик Авраамий. В по-стари времена, те били възлагани върху болните с притъпен ум.

Честването паметта на свети Авраамий вероятно започнало сред местните християни вследствие на знаменията станали на гроба на мъченика. Във Владимир или в Успенския манастир местното честване започнало след пренасяне на мощите му. Митрополит Макарий въвежда общоцърковното отбелязване на паметта на светеца на Събор през 1547 г. В Казан споменът за светеца се отбелязва в деня на неговата кончина и пренасяне на мощите му – 1 април и 9 март, а във Владимир – денят на прехвърляне на мощите от едната мощехранителница в другата – Неделя на разслабения.

Източник: храм „Свети Йоан Рилски“, Бургас <https://sv-ioanrilski-burgas.info/index.php/bg/april/392-sv-mch-avramii-bulgarski>